

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ἡ περίοδος τοῦ ἑλληνικοῦ ἐμφυλίου πολέμου (1946-1949) ἀποτελεῖ μιά ἀπό τίς πιό σκοτεινές περιόδους τῆς πρόσφατης ἱστορίας μας.

Δίκαια ἔχει χαρακτηρισθεῖ ὡς παράλογη ἀπόπειρα αὐτοκτονίας τοῦ νέου ἑλληνισμοῦ, τὴν ὥρα πού ἄλλοι λαοὶ ἀγωνίζονταν νά θεραπεύσουν τὰ τραύματα τοῦ Β΄ Παγκοσμίου πολέμου.

Εἶναι φυσικό καί ἀναμενόμενο ὅτι σέ μιά σκληρή ἐμφύλια σύρραξη διαπράχθηκαν ἀπαράδεκτες ἀκρότητες καί ἐγκληματικές ἀγριότητες καί ἀπό τίς δύο ἀντιμαχόμενες πλευρές.

Ὡς Ἐκκλησία ἔχουμε χρέος στό ὄνομα τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης καί συγχωρητικότητας νά εἴμαστε κήρυκες καί πρωτεργάτες τῆς καταλλαγῆς καί ἐθνικῆς συμφιλίωσης. Ἀδικοῦν ἀσφαλῶς τὴν Ἐκκλησία ὅσοι ἐπιχειροῦν ἀκόμα καί σήμερα νά τὴν ἐμπλέξουν στίς ἀντιπαραθέσεις ἐκείνης τῆς αἱματηρῆς καί ἀδελφοκτόνου ἐποχῆς.

Ἡ Ἐκκλησία, ἐφ' ὅσον εἶναι πιστή στήν Ὁρθοδοξία καί Ὁρθοπραξία Της, δέν ταυτίζεται μέ συγκεκριμένες πολιτικές παρατάξεις καί δέν συνοδοιπορεῖ μέ κανένα κόμμα, παραμένοντας στό ὕψος τῆς πνευματικῆς ἀποστολῆς Της, τηρώντας ἴσες ἀποστάσεις καί ἐντιμη οὐδετερότητα. Ἀποτελεῖ δυσάρεστη ἔκπληξη τό γεγονός ὅτι κάποιοι ἐμφορούμενοι, ὅπως ἀποδεικνύουν τὰ λόγια τους, ἀπό τὴν νοοτροπία καί τὰ μίση τοῦ παρελθόντος, ἐπιχειροῦν ἀδίκως νά ἐμπλέξουν τὴν Ἐκκλησία σ' ἓνα μετεμφυλιακό «ἐμφύλιο» μέ ἀφορμὴ αὐτοῦ πού ἀποκαλοῦν «ἀναστήλωση τοῦ ἀνδριάντα τοῦ μίσους» στό Κυριάκι.

Σέ καμμία περίπτωση ἡ Ἐκκλησία μας δέν σχετίζεται μέ τὴν «ἀναστήλωση» αὐτή, καί ἂν κάποιοι τό ἰσχυρίζονται ἢ τό ὑπονοοῦν, προσπαθοῦν ἀπλὰ νά καπηλευθοῦν τό κύρος Της.

Σέ ἀντίθεση μέ αὐτούς πού κηρύσσουν τό μίσος ταξικό ἢ ἐθνικιστικό, ἡ Ἐκκλησία προβάλλει τό Σταυρό τῆς θυσιαστικῆς Ἀγάπης, πού ἀγκαλιάζει ἀδιάκριτα ὅλους, ἀκόμα καί αὐτούς πού ἐπιλέγουν νά εἶναι ἐχθροὶ Του.

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως